

The Big Dream, av og med Verk Produksjoner. Black Box teater2019. Foto:

«Verden finnes ikke ennå – den holder på å bli til»

Verk Produksjoner skaper en verden gjennom å ta utgangspunkt i en god, gammeldags brevkorrespondanse mellom to skuespillere i sin nye forestilling The Big Dream. Resultatet er både sympatisk, nostalgisk og teatralt intelligent.

Tekst:Elin Lindberg

THE BIG DREAM

Av og med Verk Produksjoner

Med: Anders Mossling, Saila Hyttinen, Fredrik Hannestad, Solveig Laland Mohn, Per Platou

Scenografi/lyskonsept: Jakob Oredsson

Scenografi-assistent, lystekniker: Felipe Osorio-Guzmán

Tekstdramaturg: Runa Borch Skolseg

Produsent: Pernille Mogensen

Black Box Teater, Store scene, premiere 9.oktober 2019

Det er ingen tvil om at Verk spiller på sjarmen i den nye forestillinga si *The Big Dream*. Her er det ingen kontroversielle handlinger eller utsagn og det tas ikke særlig store sjanser kunstnerisk, men det er helt greit. Vi inviteres inn i to menneskers hverdagsliv gjennom brevene de sender til hverandre. Betrachtingene de gjør seg om livene sine, og måten presentasjonen av brevene gjøres på, fører likevel til en fornemmelse av nærvær som kjennes vesentlig.

Et ekte sosialt medium

En kvinne (Solveig Laland Mohn) står på kanten av scenen når vi kommer inn på Store scene på Black Box Teater. Hun har en iøynefallende øyenskygge og en tettsittende, heldekkende, katteaktig trikot på seg. Kostymet er teatralt og understreker at dette er en kunstsetting. Spillestilen i Verks forestillinger er ofte nedpå og vennlig imøtekommende – slik er det også her. Laland Mohn står foran på scenen og forteller tilforlåtelig, sjarmerende og ikke uten en viss munterhet, om sitt første møte med teaterarbeid som ungdom og hvordan hun bare har fortsatt og fortsatt med teater. Hun presenterer sin rolle i denne forestillinga: hun skal formidle brevvekslinga mellom de litt eldre kollegaene sine, den ene er i Oslo, den andre i København. Hun er et slags medium, en i høyeste grad menneskeligjort kommunikasjonsplattform, hun er et ekte sosialt medium.

Teatralitet

Verk refererer gjerne til andre verk og kunstnere i arbeidene sine. Når Laland Mohn presenterte bakgrunnen for stykket, var lyset på i salen og scenen bak henne lå i mørke. Hun framfører lett og ledig Prosperos kjente monolog fra William Shakespeares *Stormen* – «Vi er av samme stoff som drømmer veves av, vårt lille liv er omringet av søvn» før hun går bakover og forsvinner i det som har åpenbart seg bak henne på scenen: en liten scene, et teater i teatret. Det er kledd med mørke forheng og referansene til Davis Lynch er tydelige. Rommet rundt den lille scenen er nakent og ryddig. Utgangspunktet for *The Big Dream* er enkelt, det er en brevveksling mellom to personer, men alle de tilsynelatende små grepene som er tatt i denne presentasjonen av brevene gjør forestillinga teatralt rik.

Teksten

Laland Mohn starter med et brev Saila Hyttinen skrev til Anders Mossling. Det er ganske konfronterende – smått aggressivt. Hun skriver at Anders er vanskelig å jobbe sammen med fordi han aldri er til stede. Mossling svarer likevel at han blir glad for å få brevet og synes det er fint å få en åpen dialog. Han skriver om bekymringer over den økonomiske situasjonen sin. Hyttinen forteller i sitt neste brev om ei forestilling hun har sett. Han skriver om en film han har vært med i. De skriver om dagligdagse ting og om minner, foreldre, drømmer. Sammen bearbeider de virkeligheten og livet sitt gjennom skriften. Teksten fungerer best når den dreier seg rundt de hverdagslige tingene, rundt Sailas far og farmor og rundt det å bli eldre. Når teksten hekter seg på andre tekster, for eksempel Heiner Müllers *Hydra*, er det på kanten til å bli litt forsert eller for «villet». Slik jeg forstår det refererer tittelen til en scene i Andrej Tarkovskijs film *Stalker* som kommer opp i et av brevene. Det er broren til hovedpersonen som har kommet seg lenger inn i «Sonen» enn noen før ham. Han skal få oppfylt sitt høyeste ønske – ifølge ham selv er dette ønsket at broren skal komme til live igjen. Når han kommer hjem blir han styrtrik, men broren er fortsatt død. Han hadde altså egentlig ønsket seg å bli rik. Han kjenner ikke seg selv. Denne erkjennelsen gjør at han tar livet av seg. En trist og fascinerende historie. Og noe mer enn det blir den ikke i Verks forestilling, den får ingen sammenheng med resten av brevvekslinga.

Nostalgi

De to brevskriverne Anders Mossling og Saila Hyttinen er begge over 50 år. Da de var i tjuåra var det nok brevskrivning som gjaldt. Det var måten å kommunisere på når man bodde i hver sitt land for eksempel. Det er derfor et visst nostalgisk preg over dette å skrive brev. Og det er fint å bli minnet på det spesielle ved nettopp denne aktiviteten. Det tar lengre tid å skrive et brev enn å skrive en mail eller ei melding eller å legge ut et bilde på Instagram eller Facebook. I et brev er det i utgangspunktet ikke bilder. Det er håndskrift. Den fysiske forbindelsen mellom de to brevskriverne er de håndskrevne ordene på et papir. Mossling og Hyttinen henvender seg til hverandre med respekt og et tydelig ønske om å kommunisere sammen. De sosiale mediene vi på nokså kort tid er blitt så vant til å bruke, har en helt annen letthet enn den nå gammeldagse brevskrivninga. Langsomheten og tiden man gjennom å skrive brev investerer i hverandre kjennes her

verdifull og viktig. Jeg håper flere enn meg blir inspirert til å skrive brev igjen!

Fornemmelse av nærvær

Lydbildet i *The Big Dream* er alt fra bare små antydninger til voldsomme sekvenser med høy, industriell, ullen lyd kontrastert med det skarpe og metallaktige. Dette er med på å insistere på det teatrale i uttrykket. Dansesekvensene har en lignende dynamikk. Her er det små danseaktige bevegelser i kontrast til kraftige og skulpturelle bevegelser i det Lynch-aktige lille teatret i teatret.

De siste ti årene har vært preget av virkelighetslitteratur. Det kan vi kanskje til en viss grad kalle dette også, men tekstmaterialet er transformert teatralt slik at det også inkluderer publikum i de personlige betraktningene over livet og verden. Nærværet dette fører til er med på å gjøre *The Big Dream* vesentlig, og Verk Produksjoner har på nytt vist at de er et av våre viktige skapere av samtidsteater. (Publisert 10.10.2019)